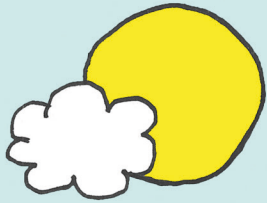

Waggelen, kakelen, vliegen en fluiten als een nachtegaal.
De vreemde vogel op de Alffarhoeve kan het allemaal.
Op een zonnige dag vloog daar het vreemde blauwe dier.
“Hé wie ben jij?” kakelden de kippen, “jij bent niet van hier!”

Wie is hij toch? Wat is zijn naam? En waar komt hij vandaan?
Op een tak van een knotwilg zagen de dieren van de hoeve hem staan.
Blauw lijfje, bruine vleugels, grote gele poten en een kromme bek.
Bruine kam en zijn kleine lieve oogjes stonden een beetje gek.

Enkele dieren kwamen op bezoek en maakten een praatje.
Ze noemden hem Alffartje en hij werd hun nieuwe maatje.
Sindsdien zie je de vreemde blauwe vogel dag en nacht.
Hij houdt op de Alffarhoeve bij alle dieren trouw de wacht.

Het is muisstil op de Alffarhoeve.
Alle dieren genieten van een middagdutje.
Het is een zomerse dag met een stralende zon,
een blauwe lucht met af en toe een klein wit wolkje.
Ook Alffartje ligt lekker te luieren tegen de stam van zijn knotwilg.
Hij geniet van de rust en de prachtige natuur.
Even later slaapt hij en maakt een fluitend geluid.

Kleine diertjes fladderen nieuwsgierig rond de knotwilg.
Ze kijken verbaasd naar de blauwe vogel.
Zo een dier hebben ze nog nooit gezien.
Eén diertje vliegt heel dichtbij... “Hatsjie! Hatsjie!” niest Alffartje luid.
Er kriebelt iets op zijn grote oranje snavel.
Hij opent zijn ogen en kijkt naar een diertje met prachtig gekleurde vleugels.
“Hé kleintje, heb jij aan mijn snavel gekriebeld?” geeuwt Alffartje.
“Hi hi hi, nee dat waren mijn pootjes,” giechelt het diertje.
“En wie ben jij en wat kom je doen?” vraagt Alffartje.

